

AN-ESTEETIKKO PULASSA

Arvoisa lakimies Heikki Lamppu. Uskalan lähestyä teitä, vaikka tiedän, että vain varattomilla on varaa maksaa palkkionne. Jouduin kanittamaan perimäni Taistelevat metsot. Jos isä saisi tietää, hän, talvisodan desantti ja puistokemian dosetti, kääntyisi haudassaan.

Tapaus koskee potilasta, jolle oli tarkoitus tehdä matalalla otsalla ja korkealla itsetunnolla varustetun kirurgin Immanuel di Fuegon (tutuille vain Mano) toimesta umpisuolistoleikkaus. Kirurgin kanssa en kyennyt kommunikoimaan. Suomessahan saa lääkärinä toimia vapaasti EU:n kansalainen, vaikka hän ei osaisi mitään maassa käytettävää kieltä!

Myönnän, että epiduraalista tuli banaali spinaali-tap eli ns. grande spinale, mutta potilaan likvorista avauksessa löytynyt Furesis oli minulle täysi mysteeri. Toimenpiteessä huomioni oli kiinnittynyt hoitajan jatkettuihin silmäripsiin. Epiduraalihakematooma taas johtui uudesta, kalliista, verta ja kukkaroa ohentavasta antikoagulantista, jota luulin laksatiiviksi. Samanaikainen epiduraaliabskessi oli kylläkin yllätys. Mitä useampi stafylokokki, sitä huonompi soppa. Paraplegia oli luonnollinen seuraus edellisistä; onneksi potilas ei ollut kovin liikunnallinen eläessäänkään.

Irronneet etuhampaat ja hätätrakararin vuoto-ongelmat kuuluvat normaaleihin komplikaatioihin, kokeneemmallakin. Olen sentään intuboinut aina siitä lähtien, kun opin intuboimaan. Nml-letkun aiheuttamat vuodot sain sen sijaan hallintaan etu- ja takatampaxilla.

Se, että leikkauksen alussa potilas kirkui monttu auki silmät räpsyen kuin Katri Helenalla, johtui siitä, että target-kontrolloitu infuusio meni lakanoihin.

Pakko myöntää, että strategian implementointi eli jalkauttaminen epäonnistui. Onnistuminenhan

on usein pienestä kiinni: menestyä - menehtyä, yhden kirjaimen ero.

En ole valelääkäri, vaikka ostin ruotsin kielen todistuksen pirtupullolla enkä ole käynyt pakollisessa alkusammutuskoulutuksessa. Janonsammutuskoulutuksessa kylläkin useasti mm. Hyvin-kään hyperventilaatiopäivillä lyhytjälkihoitoisesti, Glasgown koomagaalassa ja Turun aivopäivillä, jossa sain kuunnella johtajalääkäri Karim Z. Tykskovichin mielenvikasta läpändeerusta ja nähdä Ruohosen veljekset (Matti, Teppo, Gummo ja Zeppo).

Olen tunnollinen ja ahkera; minulla on tapana poistua työpäivän aikana vain kerran epämukavuusalueelta - käymällä mukavuuslaitoksessa (rest room). Periaatteeni on: työ maht'aa vapauttaa. Olen raitis, alkoholia ja rauhoittavia käytän vain krapulassa, pro auctore. Ainoa sidonnaisuuteni lääkefirmoihin ovat ilmaiset liimalaput. Jos lääkäri saa Suomessa kynän, se on korruptiota, mutta jos muita virkamiehiä tai poliitikkoja voidellaan, puhutaan lobbaamisesta.

Suuresti arvostamanani anesthesiologina olen sitä mieltä, että tein parhaani (Valviran mielestä ongelma olikin juuri siinä). Olen valmis jatkamaan uraani, jopa ilman stay-bonuksia, vaikka sitten alentuneesti syntykeisena eli varttihulluna – seikka, josta tässä ammatissa ei olisi häitää, joten sallikaa minun pyytää teitä ajamaan asiaani.

Lamppu: ”Sallikaa minun harkita asiaa, koska näin vaikeaa tapausta minulla ei ole ennen ollut.”

– Sallikaa minun pyytää teitä kiirehtimään, nähkääs lääkäriänoikeudet ovat minulle elintärkeitä.

Lamppu: ”Sallikaa minun olla sallimatta kiirehtimistänne.”

– Sallikaa minun olla sallimatta sallimattomuuttanne. ■